

som hedder Valgrettens Udøvelse, for derved at skabe et godt og forsvarligt Samfundsstyre, bliver en Ting for sig. Et andet, herfra vidt forskelligt Spørgsmaal er dette: Naar vi nu have Vælgerkorpset givet, et hvilket som helst Vælgerkorps, hvorledes skal saa Valgmaaden indrettes, for at Valget kan give et Spejlbillede af vedkommende Vælgerkorps? Dette er et rent teknisk Spørgsmaal, og det maa løses paa samme Maade som alle moderne tekniske Spørgsmaal, ved at man undersøger de Metoder, man har fundet i den Henseende. Og der er det — det, som burde være en Stolthed for alle Danske —, at Danmark er Forholdstalsvalgmaadens klassiske Land, idet der, kort Tid efter den i mine Øjne rædselsfulde Forfatning, der hed Juni-Grundloven, kom en Forfatning, Oktober-Grundloven, som i mange Henseender kunde være yderst daarlig, og som navnlig fra et demokratisk Synspunkt sikkert var en meget maadelig Forfatning, men i hvilken der dog for første Gang saa at sige i Aarhundreder var gennemført en genial Tanke. Ifølge Andræs hele Natur maatte denne geniale Tanke være af rent teknisk Art og var det ogsaa.

Vi ere alle enige om, at det, det gælder om, naar et Vælgerkorps skal repræsenteres, er, at enhver af de Partigrupper, der ere indenfor det, skal have en forholdsmæssig Andel i Repræsentationen. Men selv denne simple Betragtning fører os med logisk Nødvendighed til at vælge de Metoder, som tage direkte Sigte herpaa, og dette gælder kun Forholdstalsvalgmetoderne. Heller ikke disse ere fuldendte, og man søger stadig at forbedre dem, der er en hel Litteratur vokset op herom. Naturligvis, i sine yderste Finesser lader Spørgsmaalet sig ikke teknisk løse, men at man kan komme den Sag uendelig meget nærmere end ved Enmandskredse, ligger lige for. Den eneste Maade, hvorpaa Enmandskredse vilde være forsvarlige, var, at Befolkningen klumpede sig saaledes sammen, at f. Eks., naar det viser sig, at Socialdemokraterne skal have, som ved sidste Valg, 28,4 pCt. af Stemmetallet, skulde der være visse Dele af Landet, hvori de vare saa afgjort i Flertal, at de fik netop de 33 Mandater her i Salen, som 28,4 pCt. have Krav paa, naar Repræsentationen skal være et Spejlbillede af Vælgerfolket. Et Spejl, som laves paa den Maade, at man laver Enmandskredse, vil virke ligesom de berømte Fikser-spejle, hvor man enten bliver uforholdsmæssig tynd eller uforholdsmæssig tyk, og hvor visse Legemsdele blive ufor-

holdsmæssig store, med andre Ord: Dimensionerne forskyde sig.

Lad os blive et Øjeblik ved dette Billede. Det gælder i Modsætning hertil om, at Repræsentationen bliver et virkeligt Spejlbillede af vedkommende Vælgerkorps. Lad os tænke f. Eks. paa den Gruppe, som det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) — det historiske Medlem, om jeg saa maa kalde ham — saa overordentlig belærende repræsenterer. Jeg ved nu ikke, hvilken Del af Samfundslegemet det ærede Medlem fra Hillerød i Grunden mener sig at skulle svare til, det maa vel være Næsen, han maa vel repræsentere den fine Næse, og hvis det saa ved en uheldig Valgkredslov viste sig, at hans lille Gruppe fik en uforholdsmæssig stor Repræsentation, vilde Spejlet vise vort Samfundslegeme med en lang Næse og som Følge deraf give et fuldkommen forkert Begreb om det danske Samfund. Det er klart, at vil man virkelig have et Spejl, maa man indrette det efter de nyeste tekniske Metoder, og netop i vort Aarhundrede, Teknikkens Aarhundrede, er det derfor rent forbløffende, at man holder paa noget saa forældet, som Enmandskredse er i den Henseende. Hvorledes man skal sammensætte et Vælgerkorps, svarer til, hvordan man skal indrette en Stue. Naar man har faaet Væggene opførte og Gulvet lagt o.s.v. og saa skal lave dette Rum til et Beboelsesrum, bliver bl. a. Spørgsmaalet, hvorledes man bedst, billigst og hensigtsmæssigst skal belyse det, og der er da ingen Tvivl om, at for Øjeblikket er elektrisk Lys at foretrække. Hvad skal man da sige om Folk, som ville have Tællepraase til at oplyse deres Stuer med? Det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) talte om Poesien i den nuværende Tilstand. Ja, der er jo ingen Tvivl om, at Tællepraasidyllen ogsaa rummer sin Poesi, men intet forstandigt Menneske vil dog derfor vende tilbage til Tællepraasen. Og saaledes er det ogsaa med Forholdstalsvalgmaaden, det er et rent teknisk Spørgsmaal, og jeg kan ikke paa nogen Maade begribe, at der blandt moderne Mennesker kan være nogen som helst Tvivl om, hvad de i saa Henseende bør vælge.

Nu vil jeg selvfølgelig — det ønsker jeg at sige overfor den højtærede Konseilspræsident — forvare mig imod at ringeagte eller undervurdere de lokale Interesser. Men efter min Mening er det ikke særlig i Folketinget, i det folkevalgte Kammer, de lokale Interesser bør finde deres Repræsentation. For det første bør man aldrig glemme, at de lokale Interesser have en udmærket Repræsentation i *Kommunalbestyrelserne*.